

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 26.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **2995** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е образувано по искова молба с вх.№81658/24.02.23 година по регистъра на Софийския районен съд, подадена от Е. Д. М., с която срещу Върховния административен съд е предявен „граждански иск“ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лева, които вреди се изразяват в „нарушение на право на ЕС по адм.дело №1060/23 година по описа на ответника чрез изтезание с белезници на краката в о.с.з. и дискриминация“.

Като нарушени ищецът сочи нормите на „чл.14,7,10, 26 ПГПП, чл.1,4,20,21, 47,53,54 ХОПЕС, чл.1,3,6(1), 14, 17,18 ЕКЗПЧ“.

С уточняваща молба с вх.№195855/10.07.23 година по регистъра на Софийския районен съд (л.35 от гр.д. №15280/23 г. на СРС) процесуалният представител на ищеца-адв.Ю. конкретизира, че освен другите посочени в исковата молба оплаквания (посочени по-горе от съда), искът се основава на подлагането на ищеца на дискриминационно отношение в сравнение с други задържани лица, намиращи се в сходно процесуално положение, като него, на които белезниците се свалят при участие в открити съдебни заседания. Признакът, въз основа на който ищецът е подложен на дискриминация, е неговото обществено положение, като обществена фигура, често отразявана медийно, за разлика от останалите неотразявани медийно задържани лица, участващи в съдебни заседания при сходно и/или идентично качество, като на ищеца.

В частната жалба против Определение №33023 от 20.09.2023 година, адв. Ю. вече сочи, че искът се основа на нарушение на чл.20 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, с който разпоредбата на чл.18, ал.6, т.1 от Правилата за конвоиране била в пълно противоречие.

Като е квалифицирал предявения иск по чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ, с определение от 07.02.24 година Софийският районен съд е прекратил производството по гр.дело №15280/23 година по описа на СРС и го е изпратил по подсъдност на Административен съд София-град.

Действително ищецът не дължи квалификация на иска си, нито дадената от ищеца квалификация обвързва съда. Ищецът е длъжен да изложи фактическите обстоятелства, на които основава претенцията си, а съдът е този, който дължи определянето на приложимия закон.

За да определи приложимия закон обаче, исковата молба трябва да отговаря на изискванията за редовност, като съдържа изискуемите реквизити, определени по чл.127, вр. чл.204, ал.5 АПК. Отделно от това ищецът следва да има предвид, че искът не може да се основава на обстоятелства, които поотделно обуславят различен иск, подлежащ на разглеждане по различен процесуален ред и пред различен съд- чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ и чл.71, ал.1, т.1 и т.3 от Закона за защита от дискриминация.

Съгласно чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ, когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, исковите се разглеждат от съдилищата по реда на Административнопроцесуалния кодекс за вреди по чл. 1, ал. 1, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд;

Съгласно чл.71, ал.1, т.1 и т.3 от ЗЗДискр., извън случаите по раздел I (Производство пред Комисията за защита от дискриминация), всяко лице, чиито права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, са нарушени, може да предяви иск пред районния съд, с който да поиска установяване на нарушението и обезщетение за вреди.

С оглед на изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба.

ДАВА НА ИЩЕЦА 1-седмичен срок да приложи по адм. дело №2995/2024 година по описа на Административен съд София-град писмена молба, с препис за ответника,в която да уточни:

1. твърдяното нарушение от Върховния административен съд при осъществяване на правораздавателната му дейност по адм.дело №1060/23 година-кое конкретно право на ищеца (индивидуализирано/описано като съдържание) е било нарушено с постановеното протоколно определение за отказ да му бъдат свалени крачните белезници; размера на претендираното обезщетение от това нарушение; периода на претендираното обезщетение (начален и краен момент);

2. размера и периода на претендираното обезщетение от твърдяното дискриминационно нарушение по защитен признак „обществено положение“, извършено от ВАС с постановеното протоколно определение по адм.дело №1060/23 година за отказ да му бъдат свалени крачните белезници; името/имената на лицата, с които се сравнява, съотв. делата, по които са участвали сравнителите.

УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение в срок и на основание чл.129, ал.3 ГПК, вр.чл.204, ал.5 АПК исковата молба ще бъде върната.

Определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на ищеца лично в затвора-С. и на процесуалния му представител-адв.Ю. чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: